

overfor en velhavende Bonde. (Modsigelse). Ja, det kan ikke nytte, de Herrer protesterer, jeg forstaaer godt, De protesterer. De kan ikke lide at høre denne Tale, men den er sand, og Sandheden er altid ilde hørt. Det er i alle Tilfælde givet, at de indfandt sig allerærbødigst og allerhøfligst og anmodede om Forhandling, men de blev jaget paa Porten. De forrige Arbejdsgivere derovre kunde godt tale sig til Rette med dem og betale Løn efter Overenskomst, men da det ærede Medlem Hr. Pinstrup Gaardmænd fik Jorden i Besiddelse, skulde det være forbi med Forhandling, saa var det kun dem, der skulde bestemme, hvad der skulde betales i Arbejds løn, og vilde man ikke arbejde for den Løn, kunde man gaa sin Vej eller ogsaa blive jaget ud af Arbejdet. Det er Sandheden, saa jeg kan slet ikke finde, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har nogen Grund til at klemme Taarepersen over det, der er foregaaet derovre. Der øves meget, meget større Brutalitet og Hensynsløshed overfor Arbejderne ikke i Hundreder, men i Tusinder af Tilfælde. Men denne Sag har jo faaet sin Afgørelse. Højesteret har dømt, og selv om jeg ikke synes, det er højeste Ret, der er sagt ved denne Lejlighed, og finder, at Landsrettens noget yngre Dommere har haft en bedre Forstaaelse af de moderne sociale Forhold end Højesteret, er denne Sag afgjort, og der er ikke nogen Grund for det ærede Medlem Hr. Pinstrup til at vedblive at omtale denne Sag og rette Taksigelser paa Landbrugets Vegne, for disse Taksigelser kan det ærede Medlem allerhøjest rette paa Gaardmændenes Vegne, ikke paa Husmændenes. Husmændene derovre paa Egnen, de rigtige Husmænd, har holdt et Møde, hvor de vedtog en Resolution, i hvilken de protesterede mod Bøndernes Optraeden overfor Arbejderne. Denne Resolution kender det ærede Medlem Hr. Pinstrup sikkert ganske godt, Hvis den ikke var saa lang, skulde jeg gerne læse den op her; men hvis det ærede Medlem ønsker det, skal jeg gerne gøre det senere. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup føler sig til en vis Grad forpligtet til nu paa Landbrugets Vegne at takke de Folk, som har berøvet den fattige Arbejder en halvandet Hundrede Tusinde Kroner. Thi naar det regner paa Præsten, drypper det jo paa Degnen, og det har da ogsaa dryppet saa maalt paa det ærede Medlem, idet Bønderne i Kolindsund, da de havde faaet Arbejderne blanket af for de mange Tusinder, skillingede sammen og forærede det ærede Medlem et Sølvdrikkehorn og det ærede Medlems Hustru et Sølvsmykke-

skrin som Erkendtlighed for det Arbejde, det ærede Medlem havde udført. Ærede Medlemmer ler af det, men der er i og for sig en meget bitter Ironi i dette. Jeg anser nu ikke det ærede Medlem Hr. Pinstrup — det taler til hans Ære — for en Mand, der ynder at drikke af Sølvdrikkehorn....

Formanden: Det ærede Medlem fjerner sig lidt for langt fra Lovforslaget.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem er som de fleste andre herinde en Mand med en meget jævn Levemaade. Jeg ved ikke, om det glæder det ærede Medlem hjemme at se paa dette Sølvdrikkehorn, som han fik ved denne Lejlighed, jeg ved heller ikke, om han benytter det, men jeg vil sige herom, at disse Kolindsundbønder, som har skænket det, har ved den Lejlighed røbet en Brist i deres Livssyn og en Kultur, som jeg ikke synes klæder dem særlig godt, naar de tager de Penge, som fattige danske Arbejdere....

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at holde sig til Forslaget.

Hans Nielsen: Ja, det er jo § 3, det drejer sig om. Jeg mener nemlig, at efter at Kolindsunddommen er faldet, er der endnu mindre Grund til at komme ind paa saadanne Straffebestemmelser som dem, der er foreslaaet i denne Paragraf; thi naar det allerede i Kraft af den bestaaende Lovgivning er muligt at faa fattige Arbejdere idømt Bøder paa op mod 150 000 Kr. for de Forseelser, der kan være Tale om her, synes jeg oprigtig talt, at det er ganske urimeligt at komme til Rigsdagen og kræve skærpede Straffebestemmelser.

Det underer mig i nogen Grad, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup saa stærkt tør afvise al Tale om, at man ikke vil kende til Organisationerne. Da vi i Fjor Vinter i Udvalget behandlede Lovforslaget, kom Landmandsforeningen til Udvalget og stillede et Ændringsforslag om Erhvervs- og Arbejdskraft, der lød saaledes: „I. Landbrugets Eksport bør under Organisationskampe, hvori Landbruget ikke er indblandet, sikres mod Standsning af en af de stridende Parter. II. Lønstridigheder mellem Transportarbejdere, beskæftigede ved Transport af Landbrugets Eksportartikler, og disse Artiklers Virksomheder skal bilægges af en Voldgift, bestaaende af Repræsentanter for Arbejderne og Landbrugets Virksomheder samt en upartisk sagkyndig Opmand.“ Jeg maa tilstaa, at man i disse Forslag ser en Bestræbelse for at komme hen